

Det ærede Medlem har en anden Opfattelse, end jeg og andre har af, hvilken Fremgangsmaade man skal anvende, det er en Sag for sig, ingen vil indvende noget imod, at det ærede Medlem i saa Henseende har en anden Mening end andre, men det, som det ærede Medlem ikke skulde have indladt sig paa, er at lytte til de urigtige Fremstillinger af Folk, der har været særlig interesserede, hvor Samfundsinteressen altsaa har staaet overfor private Interesser, som vi har maattet krydse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Jeg er særdeles tilfreds med at have givet det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (Johannes Pedersen) Lejlighed til disse supplerende Bemærkninger, hvori han slutter sig til de almindelige Betragtninger, jeg fremsatte angaaende den økonomiske Tilstand mellem Statshusmændene i Almindelighed. Dermed er min Hensigt opnaet. Jeg har ikke villet indlede nogen Diskussion med det ærede Medlem, jeg syntes kun, at han gjorde det altfor undtagelsesvis, at Husmændene havde arbejdet sig frem til at sidde i nogenlunde gode økonomiske Kaar. Det var blevet en ren Undtagelse i det ærede Medlems Foredrag.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Jeg synes, det er det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge), der fremfører Paastande uden at bevise noget som helst. Jeg har nævnt, at jeg kun har rettet min Tiltale til det ærede Medlem angaaende Brændselsnævnet mod to Punkter, og det ærede Medlem maa give mig Ret i, at det, jeg har sagt, er rigtigt. Ellers har jeg nævnt i Almindelighed mit Syn paa Brændselsnævnets Virksomhed, og Rigtigheden af min Opfattelse har det ærede Medlem ikke kunnet afkræfte, og den kan ikke afkræftes. Det ærede Medlem siger, at jeg har sagt, at Brændselsnævnet ikke har villet sælge Brunkul til Cementfabrikkerne. Det har jeg aldrig sagt, ikke et Ord har jeg sagt om det. Men jeg har sagt, at der var Forhandling mellem dem, der havde disse Brunkulslejer, de private Entreprenører, og Cementfabrikkerne, og den havde man afskaaret de vedkommende fra ved at forbyde Brunkulsalget og ved at hindre Transporten, til

Trods for at det private Initiativ kunde faa Kullene frem. Det ærede Medlem siger: Vi har hjulpet dem ved at fastsætte Maksimalpris. Er der da sat Maksimalpris paa Brunkul? Jeg kender ikke nogen Maksimalpris, og jeg vil gerne vide, om det ærede Medlem virkelig tør paastaa, at der her er fastsat Maksimalpris. Jeg tror nok, der er nogle Lister, hvorefter Nævnet mener at kunne betale for Brændselsenheder, men offentlig har der ikke foreligget nogen Maksimalpris, og der var i alt Fald ikke nogen, den Gang de private havde solgt efter Kontrakt til Cementfabrikkerne og til Gasværkerne.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Det kan ikke nytte at fortsætte Debatten med det ærede Medlem, han bøjer sig ikke for Kendsgerninger, og det hjælper ikke, at man gør det ærede Medlem opmærksom paa, hvorledes Forholdet er, for naar det ikke passer i hans Kram, overser han det, og saa begynder han Forhandlingen fra et helt andet Sted. Jeg sagde forleden Dag, at der var tilvejebragt Overenskomst med flere Brud i Overensstemmelse med det udstedte Cirkulære, hvorefter der var fastsat Maksimalpris, (N. C. Jensen: Hvad er Maksimalprisen?). Jeg nævnede udtrykkeligt, at der var truffet en Overenskomst om en Maksimalpris ved et Brud nede ved Bryrup, tilhørende Ingeniør Walthers, og jeg nævnede, at der var truffet en Overenskomst om Maksimalpris ved et stort Brud ved Tørring, og nævnede de Priser, der var opnaet Overenskomst om. Men det hjælper altsammen ikke noget, naar det ærede Medlem ikke vil forstaa det og overhovedet ikke interesserer sig for at forstaa det. Jeg har fremført det og derved bevist Rigtigheden af, hvad jeg har sagt. Det ærede Medlem benægter rene Kendsgerninger, og saa hører i Virkeligheden al Diskussion op. Der kan ikke fastsættes en for hele Landet gældende Maksimalpris for Brunkul, fordi Brunkul er saa forskellige, og Omkostningerne ved at føre dem frem er saa forskellige, at det vil være urimeligt at fastsætte en for hele Landet gældende Maksimalpris. Det er Kullenes Kvalitet og Omkostningerne ved at grave Kullene op og føre dem frem, der maa bestemme Prisen, en ensartet Brunkulspris vilde, hvis den var høj, være fuldkommen urimelig overfor en Mængde Brud, eller hvis den var lav, bewirke, at en Mængde Brunkulslejer over-